

[Kaj Andresen.]

Loven skal jo revideres i år. Det skal den, fordi det var man enig om under udvalgsbehandlingen i fjor af forskellige grunde, men ikke mindst fordi det indkomstgrundlag, vi anvendte sidste år, på grund af skattelovsændringerne ikke kan anvendes i år. Det eksisterer ikke mere. Begrebet den skattepligtige indkomst, som den kendtes i fjor, er ændret, og derfor er det ganske simpelt nødvendigt at finde et nyt indkomstgrundlag.

Jeg kan sige, at jeg stort set er enig i de ændringer, som foreligger i boligsikringsforslaget. Den væsentlige er jo den om det nye indkomstgrundlag. Netop fordi boligsikringen er afhængig af to faktorer, nemlig indkomsten og huslejen, hvor huslejen jo giver sig selv — det er den husleje, der nu engang gælder for lejligheden — er indkomsten, og netop den rigtige indkomst, overordentlig vigtig som grundlag for beregningen.

Vi var jo enige om, at den gamle skattepligtige indkomst ikke var noget ideelt indkomstgrundlag. Vi valgte alligevel at gennemføre boligsikringsordningen, bl. a. af tidsmæssige grunde, for at nå at få den gennemført til det tidspunkt, hvor den var lovet, men også fordi den skattepligtige indkomst jo var næsten den eneste administrativt mulige løsning, hvorved det var muligt at kontrollere det grundlag, hvorpå boligsikringen skulle beregnes.

Man kan så spørge, om det indkomstgrundlag, der nu foreligger her i lovforslaget, er ideelt. Derom vil jeg sige, at det er det vel egentlig ikke. Vi bevarer i hvert fald stadig væk en skattepligtig indkomst, ganske vist i en ny form, og det indebærer nogle af de skavanker, der var ved den gamle ordning. De specielle fradrag, skal vi sige fradrag for renter og fradrag for underskud på ejendom, afskrivningsregler osv., påvirker stadig væk det nye indkomstgrundlag, og så gælder den indkomst, man bruger som grundlag, jo stadig væk et år frem.

Alligevel tror jeg, man af mange grunde må foretrække det foreslåede indkomstgrundlag. For det første har jo halvdelen af de kommuner, der er spurgt, foretrukket at bevare den skattepligtige indkomst som grundlag. De mener, at den er betydeligt

lettere at kontrollere end noget andet indkomstgrundlag; den er også lettere at administrere, fordi man ikke skal til at gennemføre en speciel ligning eller indkomstansættelse for at beregne boligsikringen. Vi kan vel også sige, at med de ændringer, der nu er sket, hvor skattefradraget er bortfaldet, hvor en række andre fradrag ikke længere eksisterer, er vi nået nær til en bruttoindkomst, og jeg ville mene, at når vi kommer til kildeskattens gennemførelse, så vil vi vel næsten med den løsning, der her er foreslået, have den aktuelle indkomst som grundlag for boligsikringsberegningen. Jeg tror så alligevel — det vil gælde på en lang række områder — at man bliver nødt til at foretrække en administrativ enkel løsning fremfor måske at nå helt hen til 100 pct.s retfærdighed i tildelingen af ydelserne. Jeg tror alligevel ikke, det vil være muligt at gennemføre en ordning, sådan som nu ved kildeskatten, hvor man kan ændre skattebeløbet fra uge til uge eller fra måned til måned. Skal der være nogen rimelighed i tingene og administrationen ikke blive alt for voldsom, så tror jeg ikke, det lader sig gøre. Man må beregne boligsikringen for et år ad gangen. Når man så derudover gennem de foreslåede ændringer får mulighed for ved en efterregulering, når året er forbi, at rette på de skævheder, der kan være, og i øvrigt opretholder den pligt, der er for boligtageren til at opgive ændringer i indkomst i årets løb, så tror jeg, man er nået så langt, som det nu lader sig gøre. Med de mangler og de skavanker, der stadig væk knytter sig til det, tror jeg alligevel, det er den bedste løsning, og jeg kan i hvert fald tilsige, at vi vil medvirke til at gennemføre denne ordning, og så se, hvordan den virker.

Det har jo heldigvis vist sig, også gennem de oplysninger, der foreligger ude fra kommunerne, at det er relativt få misbrug og urimeligheder, der har fundet sted i forbindelse med boligsikringen. Vi har jo allerede med ordningen, som den hidtil har været administreret, haft en mulighed for, at kommunerne i enkelte tilfælde kan tage stilling til særlig grelle forhold, hvor der kan være tale om særlig høj leje eller luksusbetonede boliger. Det har tilsyneladende ikke været tilstrækkeligt, og jeg er derfor enig i, at man søger at finde en løsning. Man kunne have forsøgt en mere generel